

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (devátého senátu)

28. října 2021 *

„Řízení o předběžné otázce – Směrnice 2014/65/EU – Trhy finančních nástrojů – Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 – Investiční podniky – Článek 56 – Posouzení přiměřenosti a související povinnosti vést záznamy – Článek 72 – Uchovávání záznamů – Způsoby uchovávání – Informace o kategorizaci zákazníků – Informace o nákladech na investiční služby a o souvisejících poplatcích“

Ve věci C-95/20,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Administrativen sad Varna (správní soud ve Varně, Bulharsko) ze dne 11. února 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 25. února 2020, v řízení

„Varčev Finans“ EOOD

proti

Komisiji za finansov nadzor,

za přítomnosti:

Okražna prokuratura – Varna

SOUDNÍ DVŮR (devátý senát),

ve složení K. Jürimäe, předsedkyně třetího senátu, vykonávající funkci předsedkyně devátého senátu, S. Rodin (zpravodaj) a N. Piçarra, soudci,

generální advokát: J. Richard de la Tour,

vedoucí soudní kanceláře: A. Calot Escobar,

s přihlédnutím k písemné části řízení,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za „Varčev Finans“ EOOD M. Valčanovou, advokat,
- za Komisiji za finansov nadzor B. Gerčevou, L. Valčovskou a M. Vasilevou,

* Jednací jazyk: bulharština.

- za německou vládu J. Möllem a R. Kanitzem, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi původně Y. Marinovou jakož i J. Riusem a T. Scharfem, poté Y. Marinovou a T. Scharfem, jako zmocněnci,

s přihlédnutím k rozhodnutí, přijatému po vyslechnutí generálního advokáta, rozhodnout věc bez stanoviska,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 ze dne 25. dubna 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice (Úř. věst. 2017, L 87, s. 1), ve spojení s přílohou I tohoto nařízení v přenesené pravomoci.
- 2 Tato žádost byla předložena v rámci sporu mezi společností „Varčev Finans“ EOOD a Komisija za finansov nadzor (komise pro finanční dohled, Bulharsko) (dále jen „KFN“) ve věci peněžitých sankcí uložených této společnosti za porušení povinnosti vést registry týkající se kategorizace zákazníků a informací poskytovaných zákazníkům o nákladech na investiční služby a souvisejících poplatcích.

Právní rámec

Unijní právo

Směrnice 2014/65/EU

- 3 Článek 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně směrnic 2002/92/ES a 2011/61/EU (Úř. věst. 2014, L 173, s. 349), nadepsaný „Organizační požadavky“, v odst. 6 stanoví:

„Investiční podnik zajistí, aby o všech jím prováděných službách, činnostech a obchodech byly vedeny dostatečné záznamy, které příslušnému orgánu umožní vykonávat úkoly v oblasti dohledu a provádět donucovací opatření podle této směrnice, nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 600/2014 [ze dne 15. května 2014 o trzích finančních nástrojů a o změně nařízení (EU) č. 648/2012, (Úř. věst. 2014, L 173, s. 84)], směrnice [Evropského parlamentu a Rady] 2014/57/EU [ze dne 16. dubna 2014 o trestních sankcích za zneužívání trhu (směrnice o zneužívání trhu) (Úř. věst. 2014, L 173, s. 179)] a nařízení [Evropského parlamentu a Rady] (EU) č. 596/2014 [ze dne 16. dubna 2014 o zneužívání trhu (nařízení o zneužívání trhu) a o zrušení směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2003/6/ES a směrnic Komise č. 2003/124/ES, 2003/125/ES a 2004/72/ES (Úř. věst. 2014, L 173, s. 1)], a zejména ověřit, zda investiční podnik plní všechny povinnosti, včetně povinností ve vztahu k zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům a k integritě trhu.“

- 4 Článek 25 směrnice 2014/65, nadepsaný „Posouzení vhodnosti a přiměřenosti a podávání zpráv zákazníkům“, v odstavcích 2, 3, 5 a 8 stanoví:

„2. Při poskytování investičního poradenství nebo správě portfolia získá investiční podnik nezbytné informace o znalostech a zkušenostech zákazníka nebo potenciálního zákazníka v oblasti investic, pokud jde o specifický druh produktu nebo služby, o jeho finanční situaci, včetně schopnosti nést ztráty, a o jeho investičních cílech, včetně jeho rizikové tolerance, aby tak mohl zákazníkovi nebo potenciálnímu zákazníkovi doporučit investiční službu a finanční nástroje, které jsou pro něj vhodné, a zejména jsou v souladu s jeho rizikovou tolerancí a schopností nést ztráty.

Členské státy zajistí, aby v případě, že investiční podnik poskytuje investiční poradenství, při němž je doporučován určitý balíček služeb nebo produktů v souladu s čl. 24 odst. 11, byl celkový balíček vhodný.

3. Členské státy zajistí, aby investiční podniky při poskytování investičních služeb jiných než služeb uvedených v odstavci 2 požádaly zákazníka nebo potenciálního zákazníka o poskytnutí informací o jeho znalostech a zkušenostech v oblasti investic v souvislosti s určitým nabízeným nebo požadovaným produktem nebo službou, aby tak mohly posoudit, zda jsou navrhovaná investiční služba nebo navrhovaný investiční produkt pro zákazníka přiměřené. V případě, že se v souladu s čl. 24 odst. 11 předpokládá balíček služeb nebo produktů prodávaný jako jeden celek, zaměří se toto posouzení na to, zda je přiměřený celkový balíček.

Pokud se investiční podnik na základě informací získaných podle prvního pododstavce domnívá, že produkt nebo služba nejsou pro zákazníka nebo potenciálního zákazníka přiměřené, upozorní jej na to. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě.

Pokud zákazníci nebo potenciální zákazníci neposkytnou informace uvedené v prvním pododstavci nebo pokud o svých znalostech a zkušenostech poskytnou nedostatečné informace, upozorní je investiční podnik, že není schopen určit, zda jsou pro ně navrhovaný produkt nebo navrhovaná služba přiměřené. Toto upozornění lze poskytnout ve standardizované formě.

[...]

5. Investiční podnik vytvoří záznam, jehož součástí jsou dokument nebo dokumenty sjednané mezi ním a zákazníkem stanovící práva a povinnosti stran a další podmínky, za kterých investiční podnik poskytuje služby zákazníkovi. Práva a povinnosti smluvních stran lze začlenit odkazem na jiné dokumenty nebo právní texty.

[...]

8. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 89 zaručující, že investiční podniky při poskytování investičních nebo doplňkových služeb svým zákazníkům jednají v souladu se zásadami stanovenými v odstavcích 2 až 6 tohoto článku, včetně informací, které je třeba získat při posuzování vhodnosti nebo přiměřenosti služeb a finančních nástrojů pro zákazníky [...]

Narizení v přenesené pravomoci 2017/565

5 Narizení v přenesené pravomoci 2017/565 bylo přijato zejména na základě čl. 25 odst. 8 směrnice 2014/65.

6 Bod 92 odůvodnění tohoto narizení v přenesené pravomoci uvádí:

„Záznamy, které musí investiční podnik vést, je třeba přizpůsobit typu podnikatelské činnosti a škále prováděných investičních služeb a činností s tou podmínkou, že jsou splněny evidenční povinnosti, resp. povinnosti vedení záznamů uvedené ve směrnici [2014/65], v narizení [č. 600/2014], v narizení [č. 596/2014], ve směrnici [2014/57] a tomto narizení a že jsou příslušné orgány schopny plnit své úkoly ohledně dohledu a provádět vymáhací opatření s cílem zaručit jak ochranu investorů, tak integritu trhu.“

7 Článek 50 narizení v přenesené pravomoci 2017/565, nadepsaný „Informace o nákladech a souvisejících poplatcích“, stanoví v odstavci 2:

„2. U informací o nákladech a poplatcích sdělovaných zákazníkům předem a následně investiční podniky vyjádří souhrnně následující:

a) všechny náklady a související poplatky účtované investičním podnikem nebo jinými stranami, pokud byl zákazník těmto jiným stranám předán, za investiční služby a/nebo doplňkové služby poskytnuté zákazníkovi, a

b) všechny náklady a související poplatky spojené s vytvářením a správou finančních nástrojů.

[...]“

8 Článek 56 tohoto narizení v přenesené pravomoci, nadepsaný „Posouzení přiměřenosti a související povinnosti vést záznamy“, stanoví:

„1. Při posuzování, zda je investiční služba pro zákazníka přiměřená, jak je uvedeno v čl. 25 odst. 3 směrnice [2014/65], investiční podniky stanoví, zda zákazník disponuje potřebnými zkušenostmi a znalostmi k tomu, aby porozuměl rizikům souvisejícím s nabízeným nebo poptávaným produktem či investiční službou.

Investiční podnik je oprávněn předpokládat, že profesionální zákazník disponuje potřebnými zkušenostmi a znalostmi k tomu, aby porozuměl rizikům souvisejícím s konkrétními investičními službami či obchody anebo s určitým typem obchodu či produktu, které spadají do jeho kategorie profesionálního zákazníka.

2. Investiční podniky vedou záznamy o provedeném posuzování přiměřenosti, které zahrnují následující údaje:

a) výsledek posouzení přiměřenosti;

b) každé upozornění podané zákazníkovi, pokud byl nákup investiční služby nebo produktu posouzen jako potenciálně nepřiměřený pro zákazníka, zda zákazník žádal, aby byl obchod proveden i přes toto upozornění, případně, zda podnik akceptoval zákazníkův požadavek provést obchod;

c) každé upozornění podané zákazníkovi, pokud zákazník neposkytl dostatečné informace, aby podnik mohl provést posouzení přiměřenosti, zda zákazník žádal, aby byl obchod proveden i přes toto upozornění, případně, zda podnik akceptoval zákazníkův požadavek provést obchod.“

9 Článek 72 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, nadepsaný „Uchovávání záznamů“, stanoví:

„1. Záznamy se uchovávají na nosiči dat, který umožní takové uložení informací, aby k nim měl příslušný orgán do budoucna přístup, a v takové formě a takovým způsobem, aby byly splněny tyto podmínky:

a) příslušný orgán má k záznamům snadný přístup a je z nich schopen rekonstruovat všechny klíčové fáze zpracování každého obchodu;

b) je možné snadno zjistit jakékoli opravy či jiné změny i původní obsah záznamů před opravami či změnami;

c) není možné se záznamy jinak manipulovat nebo je pozměňovat;

d) pokud nelze snadno provést analýzu údajů v důsledku jejich množství a povahy, způsob uložení umožňuje jejich elektronické či jiné efektivní využití; a

e) opatření podniku splňují požadavky na uchovávání záznamů bez ohledu na to, jaká je použita technologie.

2. Investiční podniky vedou alespoň záznamy uvedené v příloze I tohoto nařízení, a to v závislosti na povaze svých činností.

Seznamem záznamů uvedeným v příloze I tohoto nařízení nejsou dotčeny další povinnosti v oblasti vedení záznamů, které plynou z jiných právních předpisů.

3. Investiční podniky dále vedou písemné záznamy o všech zásadách a postupech, jež jsou povinny uplatňovat podle směrnice [2014/65], nařízení [č. 600/2014], směrnice [2014/57] a nařízení [č. 596/2014] a podle příslušných prováděcích opatření.

Příslušné orgány mohou po investičních podnicích požadovat, aby kromě záznamů na seznamu uvedeném v příloze I tohoto nařízení vedly doplňující záznamy.“

10 Příloha I nařízení v přenesené pravomoci 2017/565, nadepsaná „Vedení záznamů“, obsahuje minimální seznam záznamů, které musí vést investiční podniky v závislosti na povaze své činnosti. Podle tohoto seznamu zahrnují informace, které musí být zaznamenány, v rámci „Hodnocení zákazníka“ zejména informace související s „Posouzením vhodnosti a přiměřenosti poskytované služby“ a v rámci „Komunikace se zákazníky“ „Informace o nákladech a souvisejících poplatcích“.

Bulharské právo

- 11 Podle článku 71 odst. 2 bodu 4 zákona za pazarite na finansovi instrumenti (zákon o trzích finančních nástrojů) (DV č. 15 ze dne 16. února 2018), ve znění použitelném na spor v původním řízení musí investiční podniky včas, vhodným způsobem a s ohledem na požadavky na poskytnutí pravdivých, jasných a nezavádějících informací sdělit svým zákazníkům nebo potenciálním zákazníkům informace o jednotlivých nákladech a poplatcích, které jsou jim účtovány a jejich výši.
- 12 Podle čl. 290 odst. 9 bodu 16 první hypotézy tohoto zákona ve spojení s odst. 1 bodem 16 tohoto článku se za porušení požadavků stanovených nařízením Evropské unie ukládá právníkům osobám a obchodníkům, které jsou fyzickými osobami, není-li stanoveno jinak, peněžité sankce ve výši od 5 000 do 1 000 000 bulharských leva (BGN) (přibližně 2 500 až 510 000 eur), a v případě opakovaného porušení peněžité sankce ve výši od 10 000 do 2 000 000 BGN (přibližně 5 000 až 1 020 000 eur).

Spor v původním řízení a předběžné otázky

- 13 Varčev Finans je investiční podnik s licenci vydanou KFN, která jej opravňuje k poskytování investičních služeb a výkonu investičních činností.
- 14 Na základě příkazu místopředsedy KFN ze dne 20. srpna 2018 byla u společnosti Varčev Finans provedena kontrola, v jejímž rámci jí bylo nařízeno zpřístupnit veškeré registry vedené v souladu s požadavky právních předpisů. Bylo konstatováno, že Varčev Finans nevede ani registr s údaji, které se týkají posouzení přiměřenosti investičních produktů a služeb vykonávaných pro její zákazníky, ani registr pro uchovávání informací sdělovaných zákazníkům o nákladech na investiční služby a souvisejících poplatcích.
- 15 Rozhodnutím ze dne 20. května 2019 byly proto společnosti Varčev Finans uloženy dvě peněžité sankce za porušení zaprvé čl. 56 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565, ve spojení s čl. 72 odst. 2 a přílohou I tohoto nařízení v přenesené pravomoci, a zadruhé čl. 72 odst. 2, ve spojení s přílohou I uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.
- 16 Varčev Finans podala proti tomuto rozhodnutí žalobu k Rajonen sad Varna (okresní soud ve Varně, Bulharsko), který tuto žalobu zamítl a potvrdil, že Varčev Finans v rozporu s požadavky vyplývajícími z nařízení v přenesené pravomoci 2017/565 nevedla žádné registry.
- 17 Varčev Finans podala proti rozsudku Rajonen sad Varna (okresní soud ve Varně, Bulharsko) kasační opravný prostředek k Administrativen sad Varna (správní soud ve Varně, Bulharsko), který je předkládajícím soudem, v němž mimo jiné tvrdila, že KFN nesprávně vyložila a aplikovala nařízení v přenesené pravomoci 2017/565. Podle německého, anglického a francouzského jazykového znění tohoto nařízení v přenesené pravomoci není totiž povinna vést registry ve formálním smyslu, ale pouze uchovávat „záznamy“, přičemž ty jsou – jak bylo zjištěno KFN – v tomto podniku k dispozici.
- 18 KFN naproti tomu tvrdí, že z bulharského znění ustanovení tohoto nařízení v přenesené pravomoci vyplývá, že žalobkyně v původním řízení musí vést registry ve formálním smyslu.

- 19 Předkládající soud má s ohledem na tyto argumenty a srovnání bulharského, německého, anglického a francouzského jazykového znění relevantních výrazů uvedených v čl. 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565 za to, že je nezbytné rozhodnutí o předběžné otázce pro účely určení, zda podle těchto ustanovení stačí, aby informace v nich uvedené byly uchovávány v jednotlivých spisech zákazníků investičního podniku, nebo zda je třeba je systematicky uchovávat v samostatných registrech.
- 20 Za těchto okolností se Administrativen sad – Varna (správní soud ve Varně) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky:

„1) Vyžaduje čl. 56 odst. 2 [nařízení v přenesené pravomoci 2017/565] ve spojení s čl. 72 odst. 2 [a] přílohou I [tohoto nařízení v přenesené pravomoci], aby:

- investiční podniky vedly (a průběžně aktualizovaly) oddělený jednotný registr (ve formě databáze) se záznamy o posouzení vhodnosti a přiměřenosti prováděném pro každého zákazníka o obsahu stanoveném v čl. 25 odst. 2 a 3 směrnice [2014/65] a článku 50 [nařízení v přenesené pravomoci 2017/565]?
- [n]ebo postačuje, pokud má investiční podnik tyto údaje k dispozici a jsou vloženy do složky příslušného zákazníka v souladu s čl. 25 odst. 5 směrnice [2014/65] a tyto údaje jsou uloženy tak, aby k nim měl příslušný orgán do budoucna přístup, a v takové formě a takovým způsobem, aby byly splněny podmínky čl. 72 odst. 1 [uvedeného] nařízení v přenesené pravomoci?

2) Vyžaduje čl. 72 odst. 2 [nařízení v přenesené pravomoci 2017/565] ve spojení s přílohou I [tohoto nařízení v přenesené pravomoci], aby:

- investiční podniky vedly (a průběžně aktualizovaly) pro všechny klienty oddělený jednotný registr (ve formě databáze) se záznamy o informacích o nákladech a poplatcích poskytovaných každému zákazníkovi o obsahu stanoveném v článku 45 nařízení v přenesené pravomoci [2017/565]?
- [n]ebo postačuje, pokud má investiční podnik tyto údaje k dispozici a jsou vloženy do složky příslušného zákazníka v souladu s čl. 25 odst. 5 směrnice [2014/65] a tyto údaje jsou uloženy tak, aby k nim měl příslušný orgán do budoucna přístup, a v takové formě a takovým způsobem, aby byly splněny podmínky čl. 72 odst. 1 [uvedeného] nařízení v přenesené pravomoci?“

K předběžným otázkám

- 21 Podstatou otázek předkládajícího soudu, které je třeba zkoumat společně, je, zda čl. 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565 ve spojení s přílohou I tohoto nařízení v přenesené pravomoci musí být vykládány v tom smyslu, že investiční podniky jsou povinny uchovávat záznamy o posouzení vhodnosti a přiměřenosti investičních produktů nebo služeb, která jsou prováděna pro každého zákazníka, jakož i o informacích sdělovaných každému zákazníkovi o nákladech na investiční služby a souvisejících poplatcích v samostatných jednotných registrech, zejména ve formě databáze.

- 22 Nejprve je třeba uvést, že i za předpokladu – jak zdůrazňuje KFN – že v bulharském znění těchto ustanovení, v nichž je použit výraz *registri*, jsou tato ustanovení chápána tak, že odkazují na povinnost vést registry ve formálním smyslu, existují, jak uvedl předkládající soud i všichni účastníci původního řízení, rozdíly mezi jednotlivými jazykovými verzemi uvedených ustanovení.
- 23 Zatímco některá jazyková znění čl. 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565, jakož i jeho přílohy I hovoří podobně jako bulharské znění o „registru“ – například španělská (*registros*), anglická (*records*), italská (*registrazioni*) nebo portugalská (*registos*) verze, jiné jazykové verze hovoří spíše o pouhých „záznamech“ – například německé (*Aufzeichnungen*) nebo francouzské (*enregistrements*) znění těchto ustanovení, takže nelze jednoznačně vyvodit, že je třeba tyto výrazy chápat tak, že se jedná o registry ve formálním smyslu, a nikoli pouhé „záznamy“.
- 24 V tomto ohledu je proto třeba připomenout, že podle ustálené judikatury nemůže formulace použitá v jedné z jazykových verzí ustanovení unijního práva sloužit jako jediný základ pro výklad tohoto ustanovení ani jí nemůže být dána přednost před ostatními jazykovými verzemi. Ustanovení unijního práva musí být totiž vykládána a používána jednotně na základě znění vypracovaných ve všech unijních jazycích a v případě rozdílů mezi různými jazykovými verzemi unijního práva musí být dotčené ustanovení vykládáno podle celkové systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí (rozsudek ze dne 25. července 2018, Teglgaard a Fløjstrupgård, C-239/17, EU:C:2018:597, body 37 a 38, jakož i citovaná judikatura).
- 25 K tomu je třeba uvést, že povinnosti v oblasti vedení záznamů, které nařízení v přenesené pravomoci 2017/565 ukládá investičním podnikům, jsou nejen uvedeny jednotlivě v určitých ustanoveních tohoto nařízení v přenesené pravomoci, jako je tomu v případě prováděných posouzení přiměřenosti investičních produktů a služeb v čl. 56 odst. 2 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci, ale rovněž obecně v oddíle 8 kapitoly III tohoto nařízení v přenesené pravomoci, který se týká „Vedení záznamů“.
- 26 V tomto oddíle je obsažen článek 72 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565, který upravuje „Uchovávání záznamů“. Tento článek jednak ve svém odstavci 1 stanoví, že tato činnost musí být provedena v takové formě a takovým způsobem, aby byly splněny podmínky uvedené pod písm. a) až e) tohoto odstavce, a to zejména podmínka, že příslušný orgán musí mít k dotčeným záznamům snadný přístup.
- 27 Dále článek 72 tohoto nařízení v přenesené pravomoci v odst. 2 stanoví povinnost vést alespoň záznamy uvedené v příloze I tohoto nařízení, včetně těch, o které se jedná ve věci v původním řízení, týkající se posouzení vhodnosti a přiměřenosti investičních produktů a služeb prováděných pro každého zákazníka a informací sdělovaných každému zákazníkovi o nákladech na investiční služby a souvisejících poplatcích.
- 28 Jak vyplývá z bodu 92 odůvodnění tohoto nařízení v přenesené pravomoci, cílem těchto požadavků týkajících se uchovávání záznamů je zajistit, aby příslušné orgány byly schopny plnit své úkoly dohledu a kontrolní činnosti, aby zaručily ochranu investora a integritu trhu.
- 29 Z obecné systematiky a účelu ustanovení nařízení v přenesené pravomoci 2017/565 v oblasti povinností vést záznamy tedy vyplývá, že cílem tohoto nařízení je vymezit informace, které jsou investiční podniky povinny přinejmenším uchovávat, přičemž se co do formy a způsobu uchovávání těchto informací omezují na stanovení určitých požadavků, které toto uchovávání musí splňovat, zejména na snadnou dostupnost pro příslušné orgány dohledu.

- 30 Z toho vyplývá, že pokud tato ustanovení ve svých různých jazykových verzích odkazují na „registry“, nelze je vykládat tak, že investičním podnikům ukládají specifickou formu uchovávání dotčených informací, jako je zřízení odděleného jednotného registru ve formě databáze.
- 31 Takový výklad by zbavil smyslu definici požadavků na uchovávání záznamů, obsažených v čl. 72 odst. 1 písm. a) až e) nařízení v přenesené pravomoci 2017/565.
- 32 Zejména z čl. 72 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení v přenesené pravomoci vyplývá, že opatření podniku musí splňovat požadavky na uchovávání záznamů „bez ohledu na to, jaká je použita technologie“. Z toho plyne, že uvedené nařízení v přenesené pravomoci spočívá na určité „technologické neutralitě“ v tom smyslu, že ponechává volbu způsobu uchovávání záznamů investičním podnikům za podmínky, že zvolený způsob splňuje všechny požadavky stanovené v čl. 72 odst. 1 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565.
- 33 Výklad ustanovení čl. 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565, jakož i jeho přílohy I v tom smyslu, že formulace v nich obsažené odkazují na registry ve formálním smyslu, a nikoli na pouhé „záznamy“, nevyplývá ani ze směrnice 2014/65, na jejímž základě bylo toto nařízení v přenesené pravomoci přijato.
- 34 Článek 16 odst. 6 směrnice 2014/65 – který ukládá členským státům povinnost zajistit, aby si každý investiční podnik uchovával záznam o všech jím prováděných službách, činnostech a obchodech, umožňující příslušnému orgánu vykonávat úkoly v oblasti dohledu a kontrolní činnosti – ani čl. 25 odst. 5 této směrnice, podle kterého musí investiční podnik vytvořit záznam, jehož součástí jsou dokument nebo dokumenty sjednané mezi ním a zákazníkem stanovící práva a povinnosti stran a další podmínky, za kterých investiční podnik poskytuje služby zákazníkovi – nepředepisují technickou formu, v níž musí být záznamy investičních podniků uchovávány.
- 35 S ohledem na výše uvedené je třeba na položené otázky odpovědět tak, že čl. 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci 2017/565 ve spojení s přílohou I tohoto nařízení v přenesené pravomoci musí být vykládány v tom smyslu, že investiční podniky nejsou povinny uchovávat záznamy o posouzeních vhodnosti a přiměřenosti investičních produktů nebo služeb, která jsou prováděna pro každého zákazníka, jakož i o informacích sdělovaných každému zákazníkovi o nákladech na investiční služby a souvisejících poplatcích v samostatných jednotných registrech, zejména ve formě informační databáze, a způsob uchovávání těchto záznamů si lze volně zvolit za předpokladu, že splňuje veškeré požadavky stanovené v čl. 72 odst. 1 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

K nákladům řízení

- 36 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastnice původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastnic řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (devátý senát) rozhodl takto:

Článek 56 odst. 2 a čl. 72 odst. 2 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2017/565 ze dne 25. dubna 2016, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/65/EU, pokud jde o organizační požadavky a provozní podmínky investičních

podniků a o vymezení pojmů pro účely zmíněné směrnice, ve spojení s přílohou I tohoto nařízení v přenesené pravomoci, musí být vykládány v tom smyslu, že investiční podniky nejsou povinny uchovávat záznamy o posouzeních vhodnosti a přiměřenosti investičních produktů nebo služeb, která jsou prováděna pro každého zákazníka, jakož i o informacích sdělovaných každému zákazníkovi o nákladech na investiční služby a souvisejících poplatcích v samostatných jednotných registrech, zejména ve formě informační databáze, a způsob uchování těchto záznamů si lze volně zvolit za předpokladu, že splňuje veškeré požadavky stanovené v čl. 72 odst. 1 uvedeného nařízení v přenesené pravomoci.

Podpisy.